
NALEZICIELKA (3) *sb f*

na- (2), nã- (1); na- *KrowObr*; na- : nã- *Mącz* (1:1); *oba e oraz końcowe a jasne.*

sg *N* nalezicielka (2). ◇ [*D* nalezicielce.] ◇ *V* nalezicielko (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Znalazczyni* (2) : *Inventrix, Należicielką. Mącz* 483a.

Wyrażenie: »nalezicielka łaski« = Matka Boska (1): wielbiemy cię łalki nálezicielko/ przez którą świat odkupion. KrowObr 152; [Iście/ mowię/ będziem się z nią rádować/ chybábyfmy się łnac (czego Boże nie day) zgoła niewdzięcznymi náležli przeciwko nálezicielce łalki. WujPos 1590 529 (Linde)].

2. *Wynalazczyni [czego]* (1) : *Minerva, disciplinarum Dea, quae Graece Pallas dicitur, Bogini nauk y wżelákicy mądrości/ Dżiewká Iowiszowá Nálezicielká tkáckiego y knapskiego rzemięślá. Mącz* 222b.

LW